

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เดือนมิถุนายน 2568

ส่งออกยางพาราสุมาตราเหนือพื้นตัวบางส่วนในเดือนเมษายน 2568 แตะระดับ 20,799 ตัน

นาย Edy Irwansyah เลขาธิการบริหารสมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซีย จังหวัดสุมาตราเหนือ (Gapkindo) เปิดเผยว่า ในเดือนเมษายน 2568 จังหวัดสุมาตราเหนือส่งออกยางธรรมชาติรวมทั้งสิ้น 20,799 ตัน ลดลงประมาณร้อยละ 4 เมื่อเทียบกับเดือนมีนาคมซึ่งมีปริมาณ 21,666 ตัน อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบกับรายปี พบว่าปริมาณการส่งออกในเดือนดังกล่าวเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.33 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ระดับ 17,878 ตัน แม้ว่าการส่งออกจะปรับตัวลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับรายเดือน แต่การขยายตัวในระดับรายปีสะท้อนถึงแนวโน้มการฟื้นตัวของภาคยางพาราในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ปริมาณการส่งออกยังคงต่ำกว่าระดับปกติที่เคยสูงถึง 42,000 ตันต่อเดือน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ายังมีความท้าทายหลายประการที่ภาคอุตสาหกรรมต้องเผชิญ โดยเฉพาะการลดลงของวัตถุดิบในภาคต้นน้ำ ความผันผวนของราคายางในตลาดโลก ตลอดจนข้อจำกัดด้านกฎระเบียบการส่งออก นอกจากนี้ สภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย แม้จะเข้าสู่ฤดูแล้งแล้ว แต่ยังคงมีฝนตกต่อเนื่องในหลายพื้นที่ ส่งผลให้เกษตรกรบางส่วนลังเลที่จะกรีดยาง เนื่องจากคุณภาพและปริมาณน้ำยาง (Latex) ไม่อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการเก็บเกี่ยว ซึ่งยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตและความสามารถในการส่งออก

นอกจากนี้ ราคายางธรรมชาติเฉลี่ยประเภท TSR20 ในตลาด SICOM ยังปรับตัวลดลงอย่างมีนัยสำคัญจากระดับ 198.21 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัมในเดือนมีนาคม 2568 เหลือเพียง 171.15 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัมในเดือนเมษายน 2568 และยังไม่เห็นแนวโน้มพื้นตัวที่ชัดเจนจนถึงต้นเดือนพฤษภาคม 2568 โดยปิดที่ระดับ 170.5 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัม ซึ่งทำให้แรงจูงใจในการผลิตของเกษตรกรลดลงตามไปด้วย สำหรับปลายทางการส่งออกยางพาราจากจังหวัดสุมาตราเหนือในเดือนเมษายน 2568 กระจายไปยัง 31 ประเทศ โดยญี่ปุ่นยังคงเป็นตลาดหลัก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.01 ของการส่งออกทั้งหมด รองลงมาคือ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 15.53 จีน ร้อยละ 9.14 บราซิล ร้อยละ 7.57 และแคนาดา ร้อยละ 5.44 ส่วนการส่งออกไปยังตลาดยุโรป มีจำนวน 12 ประเทศ ลดลงเหลือร้อยละ 10.51 จากเดิมที่อยู่ในระดับร้อยละ 12.73 เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา ประเทศในยุโรปที่รับซื้อยางพาราในเดือนเมษายน 2568 ได้แก่ สเปน ร้อยละ 1.94 โปแลนด์ ร้อยละ 1.65 ลักเซมเบิร์ก ร้อยละ 1.55 อิตาลี ร้อยละ 0.87 โรมาเนีย ร้อยละ 0.87 เบลเยียม ร้อยละ 0.72 ฝรั่งเศส ร้อยละ 0.64 บัลแกเรีย ร้อยละ 0.58 เยอรมนี ร้อยละ 0.41 สโลวีเนีย ร้อยละ 0.34 รัสเซีย ร้อยละ 0.27 และฟินแลนด์ ร้อยละ 0.07

ในบริบทของการเตรียมความพร้อมต่อระเบียบการค้าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดไม้ทำลายป่าแห่งสหภาพยุโรป (European Union Deforestation Regulation: EUDR) การจัดทำระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ตลอดห่วงโซ่อุปทาน และการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านความยั่งยืน จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญในการรักษาการเข้าถึงตลาดยุโรปในระยะยาว ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และกลุ่มเกษตรกร โดยเฉพาะในการจัดเก็บข้อมูลพื้นที่เพาะปลูก การจัดทำแผนที่สวนยาง และการเสริมสร้างความรู้แก่เกษตรกรเกี่ยวกับแนวทางการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในโอกาสนี้ สมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซีย (Gapkindo) ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตยางพารา ผ่านการสนับสนุนเกษตรกรรายย่อย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ และการยกระดับคุณภาพผลผลิตจากสวนยาง ซึ่งถือเป็นปัจจัยหลักในการฟื้นฟูศักยภาพการส่งออกของจังหวัดสุมาตราเหนือให้กลับคืนสู่ทิศทางที่เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว

ที่มา: Antara News วันที่ 2 มิถุนายน 2568

นโยบายแปรรูปมะพร้าวของอินโดนีเซีย ภายใต้ข้อจำกัดด้านวัตถุดิบและความไม่สมดุลของห่วงโซ่อุปทาน

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ขับเคลื่อนนโยบายส่งเสริมการแปรรูปมะพร้าวเชิงลึก (Downstream industrialization) เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มะพร้าวภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม การดำเนินนโยบายดังกล่าวเริ่มต้นท่ามกลางภาวะวิกฤตด้านวัตถุดิบที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมแปรรูปภายในประเทศ แม้ว่ากระทรวงเกษตรอินโดนีเซียและกลุ่มพันธมิตรผู้ผลิตมะพร้าวระดับท้องถิ่นจะได้ลงนามข้อตกลงความร่วมมือเพื่อเร่งรัดโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2568 แต่สถานการณ์จริงกลับแสดงให้เห็นถึงปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบอย่างต่อเนื่องในโรงงานผลิตน้ำมันมะพร้าว กะทิ และถ่านอัดแท่งจากกะลามะพร้าว ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2567 เป็นต้นมา สาเหตุหลักที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ดังกล่าว ได้แก่ การลดลงของผลผลิตอันเนื่องมาจากผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญ รวมถึงการส่งออกมะพร้าวทั้งผลไปยังต่างประเทศ โดยเฉพาะจีน ไทย และเวียดนามที่มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งส่งผลให้สถานการณ์การขาดแคลนวัตถุดิบภายในประเทศยังคงดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่อง

แม้ภาคอุตสาหกรรมจะเสนอให้มีการระงับการส่งออกมะพร้าวทั้งผล (Moratorium) รวมถึงการจัดเก็บภาษีส่งออก (Export levy) เพื่อรักษาปริมาณวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมภายในประเทศ แต่ข้อเสนอดังกล่าวยังไม่ได้รับการตอบสนองในเชิงนโยบายอย่างเป็นทางการ ในขณะที่โรงงานแปรรูปหลายแห่งจำเป็นต้องหยุดดำเนินการชั่วคราว หรือปิดกิจการอย่างถาวร ส่งผลกระทบอย่างหนักต่อโครงสร้างของอุตสาหกรรมโดยรวม ทั้งนี้ แม้จะมีการจัดทำ “แผนที่นำทางการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องของมะพร้าว” ระยะเวลา 20 ปี (พ.ศ. 2568–2588) ซึ่งกำหนดเป้าหมายด้านการเพิ่มผลผลิต การยกระดับผลิตภาพ และการควบคุมการส่งออกมะพร้าวทั้งผลไว้เป็นวาระสำคัญ แต่การนำไปปฏิบัติในระดับพื้นที่ยังขาดความชัดเจนและความคืบหน้าอย่างเป็นทางการ

สถานการณ์วิกฤตที่เกิดขึ้นผลักดันให้รัฐบาลอินโดนีเซียจำเป็นต้องเร่งดำเนินการมาตรการเชิงนโยบายในระยะสั้น เพื่อรักษาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมแปรรูปมะพร้าวที่ยังดำเนินการอยู่ ควบคู่กับการปรับปรุงฐานข้อมูลด้านผลผลิตและการบริโภคมะพร้าวในระดับประเทศให้มีความถูกต้อง ทันสมัย การแก้ไขปัญหาลักษณะยาวจำเป็นต้องเริ่มต้นจากการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานในระดับต้นน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างเสถียรภาพด้านปริมาณวัตถุดิบได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาว ขณะเดียวกัน หากรัฐบาลยังไม่สามารถจัดการกับข้อจำกัดดังกล่าวได้อย่างเป็นระบบ นโยบายส่งเสริมการแปรรูปเชิงลึกก็อาจไม่สามารถสร้างผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมในภาคอุตสาหกรรมได้

ทั้งนี้ รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายเพิ่มผลผลิตมะพร้าวให้ถึง 6 ล้านตัน และยกระดับผลิตภาพเป็น 1.78 ตันต่อเฮกตาร์ ภายในปี 2588 ดังนั้น หากต้องการหลีกเลี่ยงภาวะชะงักงันหรือความเสี่ยงต่อการถดถอยของอุตสาหกรรมโดยรวม รัฐบาลจำเป็นต้องดำเนินนโยบายที่มีความชัดเจน มีประสิทธิภาพ และสามารถตรวจสอบได้ เพื่อฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงให้กับภาคอุตสาหกรรมมะพร้าวอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ที่มา: Kompas.id วันที่ 2 มิถุนายน 2568

กระทรวงเกษตร กระทรวงโยธาธิการฯ และกระทรวงมหาดไทย ร่วมมือรักษา ผลผลิตทางการเกษตรผ่านระบบชลประทานและติดตั้งเครื่องสูบน้ำในช่วงฤดูแล้ง

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย กล่าวว่า ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงตุลาคม 2568 อินโดนีเซียจะเข้าสู่ฤดูแล้ง ซึ่งคาดการณ์ว่าปริมาณน้ำฝนจะลดต่ำลงอย่างมีนัยสำคัญ สถานการณ์ดังกล่าวก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความแห้งแล้งของพื้นที่เพาะปลูก ตลอดจนส่งผลกระทบต่อการจัดสรรน้ำชลประทาน พื้นที่เพาะปลูกที่ลดลง รวมถึงเพิ่มความเสี่ยงต่อความล้มเหลวของผลผลิตทางการเกษตรในหลายภูมิภาค รวม. Amran ยังเน้นย้ำว่า ในช่วงเวลาที่ทำทนายนี้ การรักษาผลผลิตถือเป็นภารกิจสำคัญอย่างยิ่ง โดยจากประสบการณ์ในปีที่ผ่านมา แม้จะต้องเผชิญกับปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) แต่ผลผลิตกลับเพิ่มขึ้นเนื่องจากการใช้ระบบติดตั้งเครื่องสูบน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในปีนี้ การดำเนินงานติดตั้งเครื่องสูบน้ำและระบบชลประทานจึงต้องเร่งดำเนินการอย่างเต็มที่และเป็นระบบ นอกจากนี้ รวม. Amran รายงานว่าได้เข้าร่วมการประชุมประสานงานเพื่อหารือแผนงานติดตั้งเครื่องสูบน้ำและระบบชลประทาน พร้อมทั้งชี้ให้เห็นถึงปัญหาความไม่สอดคล้องในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานชลประทานระหว่างส่วนกลางและท้องถิ่น ซึ่งส่วนใหญ่ส่วนกลางรับผิดชอบโครงข่ายหลัก (Primary network) ขณะที่โครงข่ายรองและโครงข่ายย่อย (Secondary and Tertiary networks) กลับถูกละเลย ส่งผลให้น้ำไม่สามารถเข้าถึงพื้นที่เพาะปลูกได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

นาย Dody Hanggodo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงโยธาธิการและการเคหะ กล่าวเน้นว่า กระทรวงโยธาธิการฯ มีความพร้อมในการสนับสนุนการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ ผ่านการดำเนินงานภายใต้ข้อบังคับประธานาธิบดี (Inpres) หมายเลข 2 ปี 2568 ซึ่งได้มอบอำนาจให้รัฐบาลส่วนกลางสามารถดำเนินการก่อสร้างระบบชลประทานในระดับรองและระดับย่อยได้อย่างครบวงจรและบูรณาการ ขณะนี้กระทรวงโยธาธิการฯ ได้ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับกระทรวงเกษตรฯ ในการซ่อมแซมและจัดสร้างระบบชลประทานในจุดที่ได้มีการสำรวจไว้แล้ว โดยมีเป้าหมายเพื่อให้โครงข่ายส่งน้ำสามารถครอบคลุมพื้นที่เพาะปลูกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ได้มีการเน้นย้ำถึงบทบาทของหัวหน้าสำนักงานเกษตรจังหวัด ซึ่งมีความเข้าใจสภาพพื้นที่และระบบชลประทานในท้องถิ่นเป็นอย่างดี และสามารถให้ข้อมูลสำคัญต่อการวางแผนและดำเนินโครงการได้อย่างแม่นยำ

ด้านนาย Tito Karnavian รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้เรียกร้องให้ผู้บริหารท้องถิ่นบูรณาการความร่วมมืออย่างเข้มแข็งในการสนับสนุนโครงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำและปรับปรุงระบบชลประทาน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ โดยเฉพาะการผลิตข้าวซึ่งได้รับผลกระทบจากสภาพการทำนายของฤดูแล้งในปี 2568 ทั้งนี้ ได้มีคำสั่งให้หัวหน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดและสำนักงานโยธาธิการในระดับจังหวัดและอำเภอ ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบสภาพพื้นที่เพาะปลูกและความพร้อมของแหล่งน้ำอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง เนื่องจากที่ผ่านมา ปัญหาความไม่ต่อเนื่องของการก่อสร้างระหว่างส่วนกลางและท้องถิ่น ส่งผลให้การลงทุนมูลค่าหลายล้านล้านรูเปียห์ในโครงการอ่างเก็บน้ำและระบบส่งน้ำยังไม่สามารถบรรลุผลตามเป้าหมาย และพื้นที่เพาะปลูกยังคงอยู่ในระดับคงที่ที่ประมาณ 10 ล้านเฮกตาร์ต่อปี

ในด้านการดำเนินงาน ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้อนุมัติการจัดสรรงบประมาณจำนวน 12 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบชลประทานในพื้นที่กว่า 2 ล้านเฮกตาร์ สำหรับปี 2568 การเสริมสร้างระบบชลประทานในปีนี้จะเน้นไปที่พื้นที่เกษตรกรรมแบบเข้มข้น (Intensification) จำนวน 851,000 เฮกตาร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พื้นที่ รวมถึงพื้นที่นาข้าวรับน้ำฝนจำนวน 1 ล้านเฮกตาร์ และการขยายพื้นที่เพาะปลูกใหม่ (Extensification) อีก 500,000 เฮกตาร์ ขณะนี้ ระบบติดตั้งเครื่องสูบน้ำได้ถูกกระจายติดตั้งแล้วกว่า 80,000 จุดทั่วประเทศ ทั้งในเกาะชวาและนอกเกาะชวา เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

มุ่งสู่การพึ่งพาตนเองด้านการผลิตเกลือภายในปี 2570

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง

ร่วมมือพัฒนา ศูนย์อุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติ

เพื่อบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่พึ่งพาตนเองด้านการผลิตเกลือภายในปี 2570 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง อินโดนีเซีย (Ministry of Marine Affairs and Fisheries: KKP) ได้ริเริ่มความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ใน 3 ด้านหลัก เพื่อพัฒนา “ศูนย์อุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติ” (National Salt Industry Center: K-SIGN) ในเขต Rote Ndao จังหวัดนูซาเต็งการาตะวันออก ความร่วมมือดังกล่าวประกอบด้วย การลงนามในบันทึกความเข้าใจร่วมกับรัฐบาลท้องถิ่น Rote Ndao สำนักงานที่ดินในพื้นที่ และบริษัท PT PLN (Persero) หน่วยงานประจำภูมิภาคนูซาเต็งการาตะวันออก โดยครอบคลุม ข้อตกลงด้านการรับรองกรรมสิทธิ์ในที่ดิน และสัญญาจัดหาไฟฟ้า เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการดำเนินงานของ K-SIGN อย่างเป็นรูปธรรม

นาย Koswara อธิบดีกรมการจัดการพื้นที่ทางทะเล (Directorate General of Marine Spatial Management) เปิดเผยว่า ความร่วมมือในครั้งนี้ไม่ใช่เพียงการลงนามในเอกสารเท่านั้น หากแต่เป็นก้าวสำคัญสู่การเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเองของอินโดนีเซียในการผลิตเกลือ โดยศูนย์อุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติดังกล่าวจะถูกพัฒนาให้เป็นรากฐานของ อุตสาหกรรมเกลือสมัยใหม่ที่มีความยั่งยืน และสามารถบูรณาการตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำภายในระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2568–2573) ความร่วมมือดังกล่าวครอบคลุมการดำเนินการด้านกฎหมายเกี่ยวกับที่ดิน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านไฟฟ้าที่เชื่อถือได้ และการวางแผนเพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนในระยะยาว ทั้งนี้ การรับรองกรรมสิทธิ์ในที่ดินจะเน้นการสำรวจ และบริหารจัดการพื้นที่ของรัฐอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ขณะที่บริษัท PT PLN จะสนับสนุนการจัดหาไฟฟ้าในพื้นที่ที่ไม่ได้อยู่ใน เขตอนุรักษ์ เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ

การดำเนินการพัฒนาในเขต Rote Ndao จังหวัดนูซาเต็งการาตะวันออก จะถูกยกระดับให้เป็นโครงการต้นแบบระดับชาติ เพื่อส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหารและการเติบโตทางเศรษฐกิจในพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเกลือที่ บูรณาการ และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นศูนย์กลาง ผ่านการจัดสรรพื้นที่ใช้งานอย่างเหมาะสม การยกระดับ ชีพความสามารถของเกษตรกร และการรับประกันการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพผ่านระบบติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ การพัฒนาโครงการศูนย์อุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติดังกล่าวสอดคล้องกับข้อบังคับประธานาธิบดี หมายเลข 17 ปี 2025 ว่าด้วยการเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติ ซึ่งเป็นกรอบนโยบายสำคัญในการผลักดันให้อินโดนีเซียสามารถพึ่งพา ตนเองด้านการผลิตเกลือได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต

ที่มา: lestari.kompas.com วันที่ 5 มิถุนายน 2568

ราคายางตกต่ำต่อเนื่อง เกษตรกรอินโดนีเซียเตรียมเปลี่ยนอาชีพสู่แรงงานรับจ้าง

ราคายางพาราในระดับเกษตรกรยังคงปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วงระยะเวลาเพียงสองเดือนที่ผ่านมา ราคายางลดลงจาก 13,500 รูเปียห์ เหลือเพียง 10,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งเป็นผลมาจากความผันผวนของตลาดโลก สถานการณ์ดังกล่าวสร้างความวิตกกังวลในหมู่เกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อความเป็นไปได้ที่ราคาจะลดลงต่ำกว่า 10,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านรายได้ของเกษตรกรรายย่อย นาย Sungkunen Tarigan ประธานกลุ่มเกษตรกร Mbuah Page อำเภอ Seli sedang จังหวัดสุมาตราเหนือ เปิดเผยว่า แม้ในช่วงปีที่ผ่านมา เกษตรกรมีแรงจูงใจกลับมาทำการกรีดยางอีกครั้ง หลังจากราคายางเคยปรับตัวขึ้นถึงระดับ 14,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม แต่หากราคายางลดลงต่ำกว่า 10,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ก็จะไม่สามารถสร้างผลตอบแทนที่เพียงพอสำหรับแรงงานในระบบสวนยางได้อีกต่อไป

ภาวะราคายางพาราที่ตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ยังคงส่งผลกระทบต่อแรงงานในภาคเกษตร โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานกรีดยาง ซึ่งมีแนวโน้มจำเป็นต้องเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น อาทิ งานก่อสร้าง หรือแรงงานรับจ้างทั่วไป สถานการณ์ลักษณะนี้เคยเกิดขึ้นแล้วในช่วงวิกฤตอุตสาหกรรมยางเมื่อหลายปีก่อน ซึ่งส่งผลให้สวนยางจำนวนมากถูกปล่อยทิ้งร้าง ท่ามกลางความไม่แน่นอนเชิงโครงสร้างของภาคการผลิตและตลาด ขณะเดียวกัน เกษตรกรบางรายยังคงตั้งความหวังว่าราคายางจะสามารถฟื้นตัวกลับมาอยู่ในระดับที่เหมาะสมในอนาคตอันใกล้ อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจากการปรับตัวลดลงของราคายางได้ขยายวงกว้างไปยังภาคการส่งออก โดยในเดือนเมษายน 2568 ปริมาณการส่งออกยางพาราธรรมชาติจากจังหวัดสุมาตราเหนือปรับตัวลดลงร้อยละ 4 จากเดือนก่อนหน้า จาก 21,666 ตัน เหลือเพียง 20,799 ตัน นาย Edy Irwansyah เลขาธิการบริหารสมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซีย (Gapkindo) จังหวัดสุมาตราเหนือ เปิดเผยว่า ตัวเลขดังกล่าวยังห่างไกลจากระดับเป้าหมายที่เหมาะสมซึ่งอยู่ที่ 42,000 ตันต่อเดือน ทั้งนี้ สถานการณ์ในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายของอุตสาหกรรมยางพาราทั้งในระดับจังหวัดและระดับชาติ ซึ่งต้องเผชิญกับทั้งปัญหาเชิงโครงสร้างภายในประเทศและแรงกดดันจากภาวะตลาดโลก

นอกจากนี้ การลดลงของปริมาณการส่งออกยางพารายังสะท้อนถึงความท้าทายเชิงโครงสร้างที่อุตสาหกรรมยางพารายังคงเผชิญอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นความผันผวนของราคายางในตลาดโลก ปัญหาด้านการส่งออก ตลอดจนการลดลงของอุปทานจากภาคต้นน้ำ แม้บางพื้นที่จะสามารถยกระดับประสิทธิภาพการผลิตได้ ตัวอย่างเช่น กลุ่มเกษตรกร Mbuah Page ที่สามารถเพิ่มปริมาณผลผลิตจาก 15 ตัน เป็น 30 ตัน ภายในระยะเวลาเพียงสองสัปดาห์ อย่างไรก็ตาม การปรับตัวลดลงของราคายางยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการสร้างแรงจูงใจในการผลิตของเกษตรกร ทั้งนี้ แม้จะมีการเลื่อนการบังคับใช้มาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา แต่ผลกระทบในเชิงจิตวิทยาต่อความเชื่อมั่นของตลาดยังคงปรากฏอย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนผ่านตัวเลขการส่งออกและปริมาณการขนส่งที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่เดือนเมษายนที่ผ่านมา

ในขณะเดียวกัน ความไม่แน่นอนในระดับโลกยังเพิ่มขึ้นจากการเตรียมประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่าแห่งสหภาพยุโรป (EUDR) ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม 2568 โดยกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบหลักและส่งออกไปยังตลาดยุโรป ต้องผ่านกระบวนการผลิตที่มีห่วงโซ่อุปทานปลอดจากการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ ภายใต้บริบทนี้ ความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) และการปฏิบัติตามหลักการพัฒนายั่งยืนจะกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถในการเข้าถึงตลาด การรับมือกับกฎระเบียบใหม่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกร โดยต้องเร่งจัดทำแผนที่แหล่งผลิต เพิ่มความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมแนวทางการผลิตที่เป็นมิตรกับระบบนิเวศควบคู่กันไป อีกทั้งยังต้องเร่งพัฒนาระบบโลจิสติกส์ สนับสนุนเกษตรกรรายย่อย และยกระดับประสิทธิภาพการผลิต เพื่อให้การส่งออกยางพาราของสุมาตราเหนือสามารถกลับมาอยู่ในทิศทางที่มั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว

ที่มา: Kompas.id วันที่ 7 มิถุนายน 2568

สุลาเวสีกลางเดินทางหน้าพลักดันส่งออกทุเรียน เปิดเส้นทางขนส่งทางเรือ-เสริมความร่วมมือเกษตรกร-นักลงทุน

รัฐบาลจังหวัดสุลาเวสีกลางกำลังเร่งขับเคลื่อนการส่งออกทุเรียน ด้วยการเตรียมเปิดเส้นทางกระจายสินค้าทางเรือเส้นใหม่ ควบคู่กับการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างเกษตรกรและนักลงทุน เพื่อรองรับศักยภาพการผลิตที่แข็งแกร่งและความต้องการในตลาดต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะจากประเทศจีน ซึ่งนับเป็นโอกาสทางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของพื้นที่

นาย Nelson Metubun หัวหน้าสำนักงานอาหารและพืชสวนจังหวัดสุลาเวสีกลาง เปิดเผยว่า การเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งจากทางอากาศมาเป็นทางเรือ จะช่วยลดระยะเวลาการจัดส่งจากเดิม 20 วัน เหลือเพียง 9-11 วัน ซึ่งถือเป็นข้อได้เปรียบสำคัญสำหรับการส่งออกทุเรียนสด เส้นทางที่วางแผนไว้จะเริ่มต้นจากท่าเรือ Pantoloan ใน Donggala ไปยังเมือง Bitung และจากนั้นส่งตรงไปยังประเทศจีน

นอกจากนี้ นาย Nelson เปิดเผยว่า รัฐบาลอินโดนีเซียเตรียมเปิดโอกาสให้มีการลงทุนเพื่อเสริมสร้างศูนย์กลางการผลิตทุเรียนในเขตต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งผลิตหลัก โดยระบุว่า จังหวัดสุลาเวสีกลางมีศักยภาพสูงในการขยายพื้นที่เพาะปลูกทุเรียน ซึ่งจากการประเมินสามารถเพิ่มได้มากกว่า 30,000 เฮกตาร์ แม้ว่าปัจจุบันจะมีพื้นที่ขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการเพียง 3,600 เฮกตาร์เท่านั้น

การจัดทำข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกอย่างถูกต้องนับเป็นพื้นฐานสำคัญในการจัดตั้งคลัสเตอร์การผลิต และวางระบบห่วงโซ่อุปทานที่เชื่อมโยงกับท่าเรือส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน สำนักงานการเกษตรและพืชสวน (TPH) อยู่ระหว่างการพัฒนารูปแบบความร่วมมือระหว่างเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนและนักลงทุน เพื่อเสริมสร้างอำนาจต่อรองในตลาดโลก โดยมุ่งเน้นให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลราคาซื้อขายที่แท้จริง และยกระดับคุณภาพผลผลิตให้ตรงตามมาตรฐานของประเทศปลายทาง ความร่วมมือดังกล่าวจะช่วยให้เกษตรกรได้รับความมั่นคงด้านรายได้ และมีบทบาทมากกว่าการเป็นผู้ผลิตทั่วไป โดยจะสามารถควบคุมมูลค่าทางเศรษฐกิจของผลผลิตที่ตนเองผลิตได้อย่างแท้จริง

ทั้งนี้ การอำนวยความสะดวกในการจับคู่ระหว่างเกษตรกรและนักลงทุนจะดำเนินการเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากพื้นที่ที่มีความพร้อมสูงสุดสำหรับการส่งออก เพื่อพลักดันให้ระบบการผลิตและส่งออกทุเรียนของจังหวัดสุลาเวสีกลางเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ที่มา: palu.tribunnews.com วันที่ 9 มิถุนายน 2568

Shrimp Estate จังหวัดกาลิมันตันกลาง มุ่งยกระดับเศรษฐกิจระดับภูมิภาค

รัฐบาลจังหวัดกาลิมันตันกลางยังคงเดินหน้าผลักดันโครงการสำคัญ “Shrimp Estate” อย่างต่อเนื่อง ในฐานะโครงการยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและเพิ่มรายได้ในระดับภูมิภาค โดยโครงการดังกล่าวริเริ่มขึ้นภายใต้การนำของอดีตผู้ว่าราชการจังหวัด นาย Sugianto Sabran และได้รับการสานต่อและขยายผลโดยผู้ว่าราชการจังหวัดคนปัจจุบัน นาย Agustiar Sabran ซึ่งมุ่งเน้นการเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม (Vannamei) ในเขตปกครอง Sukamara ในการลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมและร่วมเก็บเกี่ยวผลผลิตล่าสุด นาย Herson B. Aden ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดฝ่ายเศรษฐกิจ ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ พร้อมทั้งเสนอแนวทางการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการ จากหน่วยงานบริการสาธารณะระดับท้องถิ่น (Regional Public Service Agency: BLUD) ไปสู่การจัดตั้งวิสาหกิจของรัฐบาลท้องถิ่น (Region-Owned Enterprise: BUMD) เพื่อขับเคลื่อนโครงการให้เป็นกิจการเชิงพาณิชย์ที่มีศักยภาพในการสร้างกำไร และสามารถขยายขนาดการดำเนินงานได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว การปรับเปลี่ยนดังกล่าวสะท้อนถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งควบคู่กับการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจระดับภูมิภาค

โครงการ Shrimp Estate สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของผู้ว่าราชการจังหวัด นาย Agustiar Sabran และรองผู้ว่าราชการจังหวัด นาย Edy Pratowo ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมุ่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเสริมสร้างรายได้ของท้องถิ่น (Pendapatan Asli Daerah: PAD) ควบคู่กันไป อีกทั้งยังสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติในการส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องในภาคการประมง (Downstream Industrialization) นาง Sri Widanarni หัวหน้าหน่วยงานประมงและทะเล จังหวัดกาลิมันตันกลาง เปิดเผยว่า ขณะนี้โครงการ Shrimp Estate ได้เข้าสู่ระยะของการเพาะเลี้ยงกุ้งอย่างเต็มรูปแบบ โดยมีหน่วยปฏิบัติการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยและทะเล (Unit Pelaksana Teknis Budidaya Air Payau dan Laut: UPTB) เป็นผู้บริหารจัดการหลัก ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวมีศักยภาพในการจัดจำหน่ายผลผลิตทั้งในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งไม่เพียงแต่จะสร้างรายได้อย่างมีนัยสำคัญให้แก่ท้องถิ่น แต่ยังเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญสำหรับประชาชนในพื้นที่ชายฝั่งอีกด้วย

สำหรับขั้นตอนถัดไป รัฐบาลจังหวัดมีแผนจัดทำการศึกษาความเป็นไปได้ในทุกมิติ (Feasibility Study) เพื่อประเมินแนวทางการเปลี่ยนสถานะของโครงการไปสู่การดำเนินธุรกิจในรูปแบบของ BUMD อย่างเป็นทางการ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างบทบาทของโครงการ Shrimp Estate ให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดกาลิมันตันกลางอย่างมั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว

ที่มา: kalteng.go.id วันพุธที่ 11 มิถุนายน 2568

รัฐมนตรีเกษตรอินโดนีเซียผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมอ้อย เร่งเป้าหมายพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาล

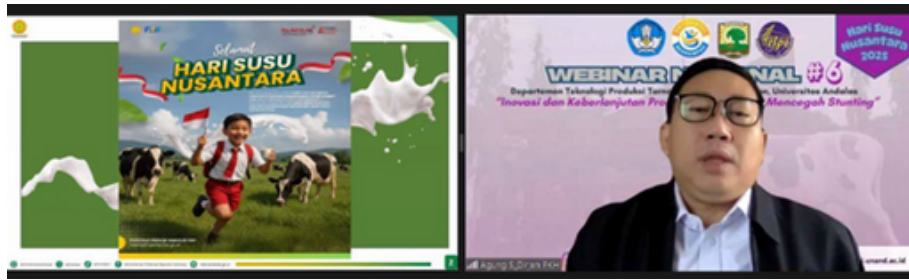
นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เน้นย้ำถึงความสำคัญของการปรับปรุงระบบบริหารจัดการอ้อยในระดับชาติอย่างเป็นระบบ เพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาล (Sugar self-sufficiency) ได้ภายในระยะเวลาอันสั้น โดยในการประชุมประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อย ที่จัดขึ้น ณ เมืองสุราบายา จังหวัดชวาตะวันออก สมว. Amran ได้นำเสนอแนวทางการขับเคลื่อนเชิงเร่งรัด (Exponential Approach) ผ่านกลยุทธ์หลักสองประการ ได้แก่ (1) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และ (2) การขยายพื้นที่เพาะปลูก ในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบชลประทาน การส่งเสริมการใช้พันธุ์อ้อยคุณภาพสูง การจัดการดินอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการฟื้นฟูพื้นที่ปลูกอ้อยแบบ Ratoon ที่เสื่อมคุณภาพ ซึ่งปัจจุบันมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 86 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ขณะที่ในด้านการขยายพื้นที่เพาะปลูก รัฐบาลตั้งเป้าเปิดพื้นที่เพาะปลูกใหม่จำนวน 200,000 เฮกตาร์ จากเป้าหมายรวม 500,000 เฮกตาร์ภายในระยะเวลา 3 ปี โดยดำเนินการผ่านความร่วมมือกับรัฐวิสาหกิจ อาทิ กลุ่มบริษัท PTP ทั้งนี้ รัฐบาลได้จัดเตรียมงบประมาณสนับสนุนโครงการดังกล่าว รวมกว่า 40 ล้านล้านรูเปียห์ ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดสรรปุ๋ยอุดหนุน และการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์คุณภาพ ผ่านกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและรัฐวิสาหกิจอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ สมว. Amran ยังเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการปรับปรุงข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะระบบสินเชื่อเพื่อธุรกิจรายย่อย (The People's Business Credit Program: KUR) ซึ่งที่ผ่านมาเป็นอุปสรรคสำคัญที่จำกัดการเข้าถึงแหล่งทุนของเกษตรกรในลักษณะที่ต่อเนื่องและยั่งยืน ในด้านผลการดำเนินงาน สมว. Amran ระบุว่า การผลิตน้ำตาลของอินโดนีเซียยังคงแสดงแนวโน้มที่ดี แม้จะเผชิญกับความท้าทายจากสภาพภูมิอากาศในระดับโลก โดยในปี 2567 อินโดนีเซียสามารถผลิตน้ำตาลได้จำนวน 2.46 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.57 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 2.901 ล้านตันภายในปี 2568 ซึ่งนับเป็นระดับสูงสุดในรอบหลายปีที่ผ่านมา สมว. Amran แสดงความเชื่อมั่นว่า เป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลของประเทศ ทั้งในส่วนการบริโภคภายในประเทศและภาคอุตสาหกรรม สามารถบรรลุได้เร็วกว่ากำหนดเดิม โดยตั้งเป้าไว้ที่ปี 2571 สำหรับการบริโภคทั่วไป และปี 2573 สำหรับภาคอุตสาหกรรม ภายใต้กรอบการบริหารจัดการที่ได้รับการปรับปรุงอย่างรอบด้าน การเร่งรัดการเปิดพื้นที่เพาะปลูกใหม่ การสนับสนุนทางการเงิน และการปฏิรูประเบียบข้อบังคับที่เอื้อต่อการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลอินโดนีเซียมีความมุ่งมั่นที่จะผลักดันให้ประเทศสามารถบรรลุเป้าหมายแห่งความเป็นอิสระในการผลิตน้ำตาลในระดับชาติ และลดการพึ่งพาการนำเข้าในระยะยาว เพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพด้านอาหารและพัฒนาความมั่นคงทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

ที่มา: pangannews.id วันที่ 11 มิถุนายน 2568

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียผลักดันการผลิตนมภายในประเทศ เป็นยุทธศาสตร์หลักลดอัตราภาวะแคระแกร็นในเด็ก

ท่ามกลางความพยายามอย่างจริงจังของรัฐบาลอินโดนีเซียในการลดอัตราภาวะแคระแกร็นในเด็ก (Stunting) ในระดับประเทศ นมได้กลับมาเป็นบทบาทสำคัญในฐานะหนึ่งในกลยุทธ์เชิงยุทธศาสตร์ โดยในโอกาส “วันนมแห่งชาติ Nusantara Milk Day” ซึ่งตรงกับวันที่ 1 มิถุนายนของทุกปี ได้กลายเป็นเครื่องเตือนใจถึงความสำคัญของการลงทุนใน “แก้วนมท้องถิ่น” ซึ่งเปรียบได้กับการลงทุนเพื่ออนาคตของเด็กอินโดนีเซีย ประเด็นดังกล่าวได้รับการหยิบยกขึ้นในเวทีเสวนาวิชาการระดับชาติ ซึ่งจัดโดยมหาวิทยาลัย Andalas เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2568 ภายใต้หัวข้อ “นวัตกรรมและความยั่งยืนของการผลิตเพื่อป้องกันภาวะแคระแกร็นในเด็ก” (Innovation and Sustainability of Production in Preventing Stunting) โดยมีผู้แทนจากภาครัฐ นักวิชาการ และภาคอุตสาหกรรมเข้าร่วมระดมความคิดเห็น เพื่อกำหนดทิศทางร่วมกันในการเสริมสร้างระบบนิเวศของอุตสาหกรรมนมให้มีความเข้มแข็ง ครอบคลุมทั้งห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อส่งเสริมสุขภาวะทางโภชนาการของครัวเรือนในระยะยาว

นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เน้นย้ำว่า การส่งเสริมการบริโภคนมในระดับประเทศ ถือเป็นมาตรการเชิงรูปธรรมในการลดอัตราภาวะแคระแกร็นในเด็ก ซึ่งล่าสุดอยู่ที่ระดับร้อยละ 19.8 ตามข้อมูลจากการสำรวจสถานะโภชนาการของอินโดนีเซีย (Indonesian Nutritional Status Survey: SSGI) ประจำปี 2567 โดยชี้ว่า นมเป็นแหล่งสารอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของเด็ก ทั้งโปรตีนคุณภาพสูง วิตามิน และแร่ธาตุ ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ “อินโดนีเซียรุ่งเรือง 2045” (Indonesia Emas 2045) ที่มุ่งสู่การเป็นประเทศมั่นคงและมีศักยภาพระดับโลกภายในปี 2588 นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรได้ตั้งเป้าหมายจำนวนประชากรโคนมและโคน้อย่างละ 1 ล้านตัว ภายในปี 2572 โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการกว่า 196 รายที่แสดงเจตจำนงเข้าร่วมลงทุนและสนับสนุนการขยายฟาร์มโคนมอย่างเป็นรูปธรรม ขณะเดียวกัน กรมปศุสัตว์ฯ ได้ดำเนินโครงการนำร่องแจกนมฟรีแก่ครูและนักเรียนกว่า 5,600 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา 36 แห่งในเขต Banyumas จังหวัดชวากลาง ภายใต้โครงการอาหารมื้อโภชนาการฟรี (Free Nutritious Meal Program: MBG) โดยกิจกรรมดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์เนื่องในวันนมแห่งชาติ Nusantara และมุ่งกระตุ้นพฤติกรรมบริโภคนมตั้งแต่วัยเยาว์

ศาสตราจารย์ Epi Taufik จากมหาวิทยาลัยเกษตรอินโดนีเซีย (IPB University) และสมาชิกคณะกรรมการโภชนาการแห่งชาติ (National Nutrition Agency: BGN) เน้นย้ำถึงความสำคัญของการให้ความรู้ด้านโภชนาการแก่ประชาชนในวงกว้าง เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมบริโภคนมและอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ โดยชี้ว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบริโภคไม่สามารถเกิดขึ้นได้ หากขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประโยชน์ของนม ศาสตราจารย์ Epi ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการโภชนาการแห่งชาติมีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในการยกระดับโภชนาการของประชาชน ผ่านกิจกรรมรณรงค์ในสื่อมวลชน โรงเรียน และบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน โดยเน้นว่า “การให้ความรู้ต่อสาธารณชนถือเป็นกุญแจสำคัญในการป้องกันปัญหาทางโภชนาการ เช่น ภาวะแคระแกร็น (Stunting) ภาวะผอมแห้ง (Wasting - ภาวะที่เด็กมีน้ำหนักต่ำเมื่อเทียบกับส่วนสูง) และภาวะโลหิตจาง (Anemia)”

ขณะเดียวกัน ศาสตราจารย์ Arief จากภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ มหาวิทยาลัย Andalas ได้กล่าวถึงความสำคัญของการส่งเสริมการเลี้ยงโคนมในระดับครัวเรือนว่า เป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มปริมาณการผลิตและการบริโภคนมภายในประเทศ โดยระบุว่า โคนมภาคประชาชนยังมีศักยภาพสูง หากได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านจำนวนสัตว์เลี้ยง และการจัดระบบตลาดที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ศาสตราจารย์ Arief ได้เรียกร้องให้ภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม รวมถึงโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคเอกชน (Corporate Social Responsibility: CSR) เข้ามามีบทบาทในการรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร ตลอดจนสนับสนุนการขยายโครงการแจกนมฟรีให้ครอบคลุมกลุ่มเปราะบาง อาทิ สตรีมีครรภ์ หญิงให้นมบุตร และเด็กปฐมวัย เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบอุตสาหกรรมนมของประเทศอย่างยั่งยืน

อินโดนีเซียตั้งเป้าถึงการลงทุนเพื่อนำเข้าโคนม 100,000–150,000 ตัวภายในปี 2568 เสริมความมั่นคงด้านอาหาร ลดการพึ่งพาการนำเข้านมดิบ

นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เผยแพร่ว่า รัฐบาลมีเป้าหมายในการดึงดูดการลงทุนทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการนำเข้าโคนมจำนวนระหว่าง 100,000–150,000 ตัวภายในปี 2568 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้านมดิบจากต่างประเทศ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในระยะยาว อินโดนีเซียยังคงเผชิญความท้าทายเชิงโครงสร้างในภาคการผลิตนม โดยเฉพาะปัญหาการขาดแคลนแม่โคสำหรับการขยายพันธุ์ในระดับฟาร์ม โคนมที่นำเข้าในครั้งนี้จะถูกเลี้ยงในระบบฟาร์มที่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และจะมีการจัดสรรให้แก่เกษตรกรรายย่อย เพื่อนำไปใช้ในการผลิตนมนมภายในประเทศ ซึ่งคาดว่าจะช่วยลดการพึ่งพาการนำเข้านมดิบอย่างค่อยเป็นค่อยไปในลักษณะเชิงระบบ

จากข้อมูลของ สมช. Sudaryono ปัจจุบันกว่า ร้อยละ 80 ของปริมาณนมที่ใช้ในโครงการอาหารเสริมเพื่อโภชนาการเด็ก (Indonesia Free Nutritious Meals Programme) ยังคงต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ ดังนั้น แนวทางการนำเข้าโคนมในครั้งนี้ มิได้มีเป้าหมายเพื่อยุติการนำเข้าโดยสิ้นเชิงในระยะสั้น หากแต่มีเป้าหมายในการลดสัดส่วนการนำเข้าอย่างต่อเนื่องในแต่ละปี โดยมุ่งสู่การบรรลุระดับการพึ่งพาตนเองที่ยั่งยืนในระยะยาว ขณะนี้ อินโดนีเซียได้รับการส่งมอบโคนมแล้วจำนวนประมาณ 20,000 ตัว โดยหนึ่งในนักลงทุนรายสำคัญคือบริษัท FrieslandCampina จากประเทศเนเธอร์แลนด์ อย่างไรก็ตาม สมช. Sudaryono ยังมิได้เปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนโคนมเพิ่มเติมที่บริษัทดังกล่าวจะนำเข้ามาในระยะต่อไป

ทั้งนี้ รัฐบาลอินโดนีเซียและรัฐบาลเนเธอร์แลนด์ได้ลงนามใน บันทึกความเข้าใจ (MoU) ว่าด้วยความร่วมมือด้านการนำเข้าสัตว์มีชีวิต เพื่อสนับสนุนโครงการขยายฝูงโคนมภายในประเทศ โดยตามข้อมูลของ สมช. Sudaryono นักลงทุนหลายรายได้แสดงเจตจำนงอย่างเป็นทางการ ในการเข้าร่วมโครงการนำเข้าโคมีชีวิต ซึ่งสะท้อนถึงศักยภาพของประเทศเนเธอร์แลนด์ในการเป็นหุ้นส่วนหลักด้านการลงทุน ที่จะมียบทบาทสำคัญในการยกระดับภาคปศุสัตว์ของอินโดนีเซียในระยะยาว

ที่มา: tempo.co วันที่ 17 มิถุนายน 2568

อินโดนีเซียรับรองพันธุ์อ้อยใหม่สองสายพันธุ์ หนุนเป้าหมายพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลระดับชาติ

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียยังคงเดินหน้าขับเคลื่อนเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลเพื่อการบริโภคภายในปี 2568 ซึ่งถือเป็นหนึ่งในภารกิจสำคัญของรัฐบาล นอกเหนือจากเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร โดยรัฐบาลมีความมุ่งมั่นที่จะลดการพึ่งพาการนำเข้าน้ำตาลจากต่างประเทศ ผ่านการดำเนินมาตรการเชิงยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการบริโภคน้ำตาลภายในประเทศได้อย่างเพียงพอ เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2568 กรมพืชเศรษฐกิจร่วมกับคณะกรรมการประเมินพันธุ์พืช (Crop Variety Evaluation Committee: TPV) ได้ประกาศรับรองพันธุ์อ้อยใหม่จำนวน 2 สายพันธุ์ ได้แก่ SGN 01 และ Panjalu 01 เพื่อส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและเสริมสร้างความยั่งยืนของภาคพืชไร่ โดยเฉพาะอ้อยซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญในระดับประเทศ พันธุ์ SGN 01 เป็นข้อเสนอจากบริษัท PT. Sinergi Gula Nusantara (KSO Kebun Dhoho) ซึ่งพัฒนามาจากอ้อยโคลน JSR 13-2161 มีลักษณะการเจริญเติบโตแบบสุกปานกลางถึงค่อนข้างช้า แต่ให้ผลผลิตสูงเหมาะกับพื้นที่ที่มีฤดูกาลเก็บเกี่ยวไม่สั้นจนเกินไป ขณะที่พันธุ์ Panjalu 01 เป็นข้อเสนอจากรัฐบาลท้องถิ่นเมือง Kediri ร่วมกับสถาบันวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) และศูนย์วิจัย BBPPTP สุราบายา ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกในพื้นที่ที่มีความหลากหลายของสภาพแวดล้อม

นาง Ebi Rulianti ผู้อำนวยการกองเมล็ดพันธุ์พืชไร่ และประธาน TPV ระบุว่า พันธุ์อ้อยทั้งสองสายพันธุ์ดังกล่าวจะช่วยเพิ่มทางเลือกในการใช้พันธุ์อ้อยคุณภาพสูง และคาดว่าจะสามารถสนับสนุนการยกระดับผลผลิต รวมถึงสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการในภาคการเกษตรได้อย่างเป็นรูปธรรม ด้านนาย Heru Tri Widarto รักษาการอธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ เปิดเผยว่า การรับรองพันธุ์อ้อยในครั้งนี้เป็นผลมาจากกระบวนการประเมินที่โปร่งใสและเป็นวิทยาศาสตร์ตอบสนองต่อความต้องการของพื้นที่เพาะปลูก และมีคุณสมบัติเด่นในการให้ผลผลิตอ้อยและน้ำตาลทรายในระดับสูง ทั้งนี้ การรับรองพันธุ์ดังกล่าวยังเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาระบบเมล็ดพันธุ์แห่งชาติ เพื่อสนับสนุนเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลเพื่อการบริโภคภายในปี 2571 และรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานชีวภาพจากอ้อยภายในปี 2573 ตามกรอบที่กำหนดไว้ใน ข้อบังคับประธานาธิบดีหมายเลข 40 ปี 2023 นอกจากนี้ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เน้นย้ำว่า ความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน รัฐบาลท้องถิ่น และสถาบันวิจัย มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาพันธุ์อ้อยเชิงนวัตกรรม ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการเพิ่มผลผลิต ยกระดับรายได้ของเกษตรกร และส่งเสริมการเติบโตของอุตสาหกรรมน้ำตาลอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ที่มา: กรมพืชเศรษฐกิจ วันที่ 18 มิถุนายน 2568

ธนาคารอินโดนีเซียคาดการณ์เศรษฐกิจฟื้นตัว ในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 เติบโตในกรอบร้อยละ 4.6-5.4

ธนาคารอินโดนีเซีย (Bank Indonesia: BI) ประเมินว่า เศรษฐกิจของประเทศจะปรับตัวดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 โดยคาดว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจตลอดปีจะอยู่ในช่วงร้อยละ 4.6-5.4 นาย Perry Warjiyo ผู้ว่าการธนาคารอินโดนีเซีย ระบุว่า อินโดนีเซียจำเป็นต้องดำเนินมาตรการเชิงนโยบายแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นอุปสงค์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ท่ามกลางภาวะไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ซึ่งยังคงได้รับแรงกดดันจากมาตรการทางภาษีของสหรัฐอเมริกาและความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ ภายใต้ความท้าทายดังกล่าว อินโดนีเซียยังคงมุ่งมั่นขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจในลักษณะที่ยั่งยืน โดยในไตรมาสที่สองของปี 2568 การส่งออกสินค้า (ยกเว้นกลุ่มน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ) มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นผลจากการเร่งวางแผนการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาอย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับผลกระทบจากนโยบายภาษีที่จะมีผลบังคับใช้ในอนาคตอันใกล้

ในอีกด้านหนึ่ง รัฐบาลอินโดนีเซียได้เร่งดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านนโยบายการคลัง โดยการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณผ่านการจัดสรรเงินเดือนเดือนที่ 13 ให้แก่ข้าราชการ การอุดหนุนค่าโดยสารขนส่งสาธารณะ ตลอดจนการเพิ่มความช่วยเหลือทางสังคมแก่ครัวเรือนผู้มีสิทธิรับสวัสดิการ (Beneficiary Families: KPM) พร้อมกันนี้ ธนาคารอินโดนีเซียยังคงเดินหน้าเสริมสร้างความสอดคล้องประสานเชิงนโยบายในทุกมิติ โดยเฉพาะในด้านนโยบายการเงิน นโยบายมาโครprudential และการพัฒนาระบบการชำระเงิน ให้สอดคล้องกับมาตรการด้านการคลังของภาครัฐ และนโยบายในภาคเศรษฐกิจจริง ซึ่งรวมถึงการผลักดันโครงการ Asta Cita เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างแรงขับเคลื่อนเชิงโครงสร้างต่อเศรษฐกิจในระยะยาว

ที่มา: IDX Channel วันที่ 19 มิถุนายน 2568

BPJPH เชิญชวนอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ ร่วมขับเคลื่อนฮาลาลอินโดนีเซียสู่เวทีโลก ในงาน IIHF 2025

หน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล (BPJPH) กระทรวงกิจการศาสนาอินโดนีเซีย เดินหน้าส่งเสริมและยกระดับอุตสาหกรรมฮาลาลของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยเตรียมจัดงาน “มหกรรมฮาลาลนานาชาติอินโดนีเซีย” (Indonesia International Halal Festival: IIHF) ประจำปี 2568 ระหว่างวันที่ 20–22 มิถุนายน 2568 ณ ศูนย์การประชุมนานาชาติจาการ์ตา (Jakarta International Convention Center: JICC) ในโอกาสนี้ นาย Ahmad Haikal Hasan หัวหน้า BPJPH ได้เชิญชวนภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) ใช้เวทีดังกล่าวเป็นโอกาสในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมผลิตภัณฑ์ฮาลาลของตนผ่านการเข้าร่วมแสดงสินค้า โดยพื้นที่จัดแสดงได้เปิดให้จองล่วงหน้าแล้ว ทั้งนี้ งาน IIHF 2025 มีกำหนดรวบรวมผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฮาลาลจากภาคธุรกิจหลากหลายระดับ ตั้งแต่บริษัทขนาดใหญ่ ผู้ประกอบการรายย่อย หน่วยตรวจรับรองฮาลาล (Halal Inspection Bodies: LPH) ไปจนถึงสถาบันผู้ช่วยกระบวนการรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล (Halal Product Process Assistance Institutions: LP3H) การจัดงานในปีนี่ยังได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมในระดับนานาชาติจากหลายประเทศ อาทิ สาธารณรัฐเกาหลีใต้ ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา นิวซีแลนด์ มาเลเซีย และอินเดีย รวมถึงตัวแทนจัดจำหน่ายรายใหญ่ เช่น บริษัท PT Suri Nusantara Jaya โดยนาย Haikal เปิดเผยว่า งานมหกรรมดังกล่าวคาดว่าจะสามารถดึงดูดผู้เข้าร่วมได้เฉลี่ยวันละประมาณ 8,000 คน

พร้อมกันนี้ หน่วยงาน BPJPH ยังมีแผนจัดสรร “ใบรับรองฮาลาล” จำนวน 10,000 ฉบับ โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการ MSMEs ภายใต้โครงการสนับสนุนการขอรับรองฮาลาล ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มศักยภาพในการส่งออก โดยนาย Haikal เน้นย้ำว่า การได้รับการรับรองฮาลาลมิใช่เพียงการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมายเท่านั้น หากแต่ยังถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตของธุรกิจในระยะยาว ทั้งนี้ งาน IIHF 2025 จะไม่เพียงเป็นเวทีจัดแสดงสินค้าเท่านั้น แต่ยังมีกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ อาทิ สัมมนาสำหรับผู้ประกอบการ เวทีเสวนาธุรกิจฮาลาล และกิจกรรมอภิปรายทางศาสนา โดยมีวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลายสาขาเข้าร่วม นาย Haikal กล่าวเพิ่มเติมว่า มหกรรมดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนเป้าหมายของอินโดนีเซียในการก้าวขึ้นเป็น “ผู้นำอุตสาหกรรมฮาลาลระดับโลก” และยกระดับอันดับของประเทศใน “ดัชนีเศรษฐกิจอิสลามโลก” (Global Islamic Economy Indicator) พร้อมทั้งเรียกร้องให้ทุกภาคส่วนร่วมมือกันผลักดันวิสัยทัศน์ “ฮาลาลอินโดนีเซียเพื่อประชาคมโลก” (Halal Indonesia for the Global Community) ให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม

ที่มา: bpjph.halal.go.id วันที่ 20 มิถุนายน 2568

อินโดนีเซียส่งออกกาแฟไตรมาสแรกปี 2025แตะ 99,600 ตัน สหรัฐฯ ยังเป็นตลาดนำเข้าอันดับหนึ่ง

อินโดนีเซีย ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในประเทศผู้ผลิตกาแฟใหญ่ของโลก มีความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมที่ส่งผลให้กาแฟจากแต่ละภูมิภาคมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านรสชาติ กลิ่น และเรื่องราวเบื้องหลัง กาแฟแต่ละสายพันธุ์ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านภูมิอากาศ ลักษณะของดิน และเทคนิคการแปรรูปแบบดั้งเดิมในแต่ละพื้นที่เพาะปลูก ส่งผลให้กาแฟจากแต่ละภูมิภาคของอินโดนีเซียมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และได้รับความนิยมในตลาดโลกอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2568 อินโดนีเซียส่งออกกาแฟรวมทั้งสิ้น 99.6 พันตัน โดยสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศผู้นำเข้าอันดับหนึ่ง คิดเป็นปริมาณ 16.3 พันตัน หรือร้อยละ 16 ของการส่งออกกาแฟทั้งหมดในระดับประเทศ รองลงมาคือ สหราชอาณาจักร (9.2 พันตัน) เบลเยียม (8.7 พันตัน) อียิปต์ (7.3 พันตัน) และแอลจีเรีย (6.1 พันตัน) นอกจากนี้ ยังมีการส่งออกกาแฟเพิ่มเติมไปยังประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก รวมอีกจำนวน 30.2 พันตัน

กาแฟที่ส่งออกส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเมล็ดกาแฟดิบ โดยเฉพาะพันธุ์โรบัสตา (Robusta) ซึ่งเป็นสินค้าหลัก มีปริมาณการส่งออกสูงกว่าพันธุ์อาราบิกา (Arabica) ถึงแปดเท่า แหล่งผลิตโรบัสตาที่สำคัญได้แก่ จังหวัดลำปุง จังหวัดเบงกูลู และจ.ชวาตะวันออก ขณะที่อาราบิกา แม้ปริมาณการส่งออกน้อยกว่า แต่ยังคงเป็นสินค้าออกที่มีศักยภาพสูงกว่าในแง่รสชาติ โดยมีพันธุ์ที่เป็นที่รู้จัก อาทิ กาแฟ Gayo จังหวัดอาเจะห์ กาแฟ Toraja จังหวัดสุลาเวสีกลาง กาแฟ Kintamani จังหวัดบาหลี และกาแฟ Flores Bajawa เกาะฟลอเรส นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังส่งออกกาแฟระดับพรีเมียมเฉพาะถิ่นไปปริมาณจำกัด เช่น กาแฟ Luwak กาแฟ Papua Wamena จังหวัดปาปัว และกาแฟ Sidikalang จังหวัดสุมาตราเหนือ เนื่องจากมีราคาสูงในตลาดต่างประเทศและปริมาณการผลิตที่จำกัด แม้ภาพรวมของภาคการส่งออกจะมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง แต่อินโดนีเซียยังคงต้องพึ่งพาการนำเข้ากาแฟในบางส่วนเพื่อรองรับความต้องการภายในประเทศเช่นกัน โดยในปี 2567 อินโดนีเซียนำเข้ากาแฟรวมทั้งสิ้น 52.29 พันตัน คิดเป็นมูลค่า 186.73 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แหล่งนำเข้าหลัก ได้แก่ ได้แก่ เวียดนาม (35.65 พันตัน มูลค่า 118.68 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) บราซิล (11.91 พันตัน มูลค่า 44.46 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) และปาปัวนิวกินี (1.89 พันตัน มูลค่า 5.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายในการรักษาสมดุลระหว่างการผลิตเพื่อส่งออกและตอบสนองความต้องการภายในประเทศในภาคอุตสาหกรรมกาแฟของอินโดนีเซีย

ที่มา: goodstats.id วันที่ 20 มิถุนายน 2568

ยกระดับความมั่นคงพลังงาน: อินโดฯ เปิดพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน สำหรับไบโอดีเซลที่ปาปัวใต้

เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2568 นาย Sjafrie Sjamsoeddin รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมอินโดนีเซีย พร้อมด้วยคณะผู้ติดตาม ซึ่งประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ทรัพยากรป่าไม้ โยธาธิการและสิ่งก่อสร้าง ที่ปรึกษาพิเศษประธานาธิบดี ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เสนาธิการทหารสูงสุด รองเสนาธิการทหารบก ผู้อำนวยการสำนักงานยุทธโรปกรณ์ กระทรวงกลาโหม ประธานกรรมการบริษัท Agrinas Palma และผู้ว่าราชการจังหวัดปาปัวใต้ ได้ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมเขต Boven Digoel เพื่อสำรวจพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับโครงการไบโอดีเซลจากปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ระดับชาติในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน และลดการพึ่งพาการนำเข้าน้ำมัน โดยเฉพาะดีเซล โดยมีเป้าหมายเพื่อบรรเทาความเสี่ยงจากการพึ่งพาแหล่งพลังงานต่างประเทศ

โครงการดังกล่าวเป็นความริเริ่มของประธานาธิบดี Prabowo Subianto โดยผ่านการลงพื้นที่ในครั้งนี้ รัฐบาลได้ยืนยันความมุ่งมั่นในการวางรากฐานสู่ความเป็นอิสระด้านพลังงานของประเทศ ควบคู่กับการเสริมสร้างอธิปไตยทั้งในด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ การบูรณาการระหว่างภาคกลาโหม เกษตรกรรม ป่าไม้ และพลังงาน ถือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเป้าหมายดังกล่าวอย่างยั่งยืน นาย Sjafrie ได้เดินทางโดยเฮลิคอปเตอร์จากสนามบิน Tanah Merah ไปยังพื้นที่พัฒนาแปลงปลูกปาล์มน้ำมัน และดำเนินการตรวจสอบทางอากาศในบริเวณที่เกี่ยวข้อง รวมถึงพื้นที่ยุทธศาสตร์ภายใต้การดูแลของกองพันพัฒนาภูมิภาคที่ 803 กิจกรรมครั้งนี้สะท้อนถึงบทบาทของกระทรวงกลาโหมในการธำรงเสถียรภาพของภูมิภาคตะวันออก และแสดงถึงความตั้งใจของรัฐบาลในการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์ในภูมิภาคปาปัว โดยมีการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนความมั่นคงทางเศรษฐกิจและอธิปไตยด้านพลังงานของชาติอย่างยั่งยืน

ที่มา: elaeis.co วันที่ 24 มิถุนายน 2568

กระทรวงอุตสาหกรรมอินโดนีเซียพนักำล้งนักวิจัย-ผู้ประกอบการ พัฒนาเครื่องจักรกลการเกษตรสู่ระบบอัจฉริยะ

กระทรวงอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย โดยนาย Setia Darta อธิบดีกรมอุตสาหกรรมโลหะ เครื่องจักร อุปกรณ์การขนส่ง และ อิเล็กทรอนิกส์ (Metal, Machinery, Transportation Equipment and Electronics: ILMATE) ได้เน้นย้ำถึง การส่งเสริมความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ระหว่างผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร (Agricultural machinery industry: Alsintan) กับสถาบันวิจัยและสถาบันการศึกษา เพื่อยกระดับประสิทธิภาพและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีให้สอดคล้อง กับบริบทของภาคเกษตรกรรมภายในประเทศ พร้อมทั้งผลักดันให้อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตรมีบทบาทสำคัญในการเพิ่ม ผลิตภาพและเสริมสร้างความยั่งยืนให้แก่ภาคเกษตรของอินโดนีเซีย นาย Setia กล่าวเพิ่มเติมว่า กรม ILMATE ได้จัดทำ ยุทธศาสตร์ระยะยาวเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตรให้มีศักยภาพในการแข่งขัน มีความเป็นนวัตกรรม และ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยบูรณาการกับนโยบาย "Making Indonesia 4.0" เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่ภาคการผลิตที่ใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านพลังงานและต้นทุน ควบคู่กับการส่งเสริมการลงทุนจากทั้งภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะในภาคเทคโนโลยีระดับปานกลางถึงขั้นสูง ผ่านกลไกจูงใจทางภาษี ได้แก่ Tax Holiday, Mini Tax Holiday และ Tax Allowance เพื่อผลักดันการพัฒนาภาคเกษตรสู่ระบบเกษตรอัจฉริยะอย่างยั่งยืน

ในโอกาสเดียวกัน นาย Solehan ผู้อำนวยการกองอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร (Agricultural Machinery and Equipment Industry) เปิดเผยว่า กระทรวงฯ ได้จัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกด้านการผลิต ภายใต้ชื่อ Indonesia Manufacturing Center เพื่อทำหน้าที่เป็นเวทีสำหรับการจับคู่ทางธุรกิจ (Business Matching) ระหว่างภาค อุตสาหกรรมกับผู้ใช้งานเครื่องจักรกล โดยมีสถาบันวิจัยและสถาบันการศึกษาเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของภาคเกษตรกรรมในประเทศนอกจากนี้ รัฐบาลยังได้จัดให้มีสิทธิประโยชน์ทางภาษีในรูปแบบการ ลดหย่อนภาษีขั้นสูง (Super Tax Deduction) แก่อุตสาหกรรมที่ดำเนินกิจกรรมด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ โดยกระทรวงอุตสาหกรรมมีความเชื่อมั่นว่า ด้วยความร่วมมืออย่างบูรณาการจากทุกภาค ส่วนและการสนับสนุนเชิงนโยบายที่เหมาะสม อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตรของประเทศจะสามารถขับเคลื่อนการเพิ่มผลิต ภาพในภาคเกษตร ตลอดจนเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและอธิปไตยด้านเทคโนโลยีของชาติ

ปัจจุบัน อินโดนีเซียมีผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตรจำนวน 67 ราย ซึ่งสามารถจ้างแรงงานได้มากถึง 5,629 คน ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์ของอินโดนีเซียยังได้รับความนิยมจากตลาดต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2567 มูลค่าการส่ง ออกของอุตสาหกรรมดังกล่าวสูงถึง 90 ล้านเหรียญสหรัฐ ผลิตภัณฑ์หลักที่ได้รับการพัฒนาภายในประเทศ ได้แก่ เครื่องจักรกล และอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการก่อนเก็บเกี่ยว ขณะเก็บเกี่ยว และหลังเก็บเกี่ยว อาทิ รถไถเดินตาม เครื่องพ่นสาร ปั่นน้ำ เครื่องคราด เครื่องไถพรวน เครื่องปรับสภาพดิน และเครื่องอบแห้งผลผลิตทางการเกษตร

ที่มา: m.antaranews.com วันที่ 23 มิถุนายน 2568

KKP ร่วม GDST พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์ประมง STELINA สู่มาตรฐานระดับโลก

เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2568 ณ Nusa Dua จังหวัดบาหลี กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซีย (KKP) ได้จัดกิจกรรม Kick-off Event “Stelina: Advancing Traceability in Tuna and Shrimp Industries” ภายใต้โครงการ “KKP Develops a Global Standard Fishery Fisheries Product Trace System” ณ โรงแรม Grand Hyatt Bali เพื่อเปิดตัวระบบตรวจสอบย้อนกลับและโลจิสติกส์ผลิตภัณฑ์ประมงแห่งชาติ (National Fish Logistics and Traceability System: STELINA) สำหรับอุตสาหกรรมทูน่าและกุ้ง โดยมีนาย Tornanda Syaifullah อธิบดีกรมส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) เป็นประธานในพิธีเปิด ในโอกาสนี้ KKP ได้ประกาศความร่วมมือกับองค์กร Global Dialogue on Seafood Traceability (GDST) เพื่อยกระดับระบบ STELINA ให้สอดคล้องกับมาตรฐานในระดับสากล ระบบดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการรับรองว่าผลิตภัณฑ์ประมงที่ส่งออกจากอินโดนีเซียที่มาจากกระบวนการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและไม่เกี่ยวข้องกับการทำประมงผิดกฎหมาย

“STELINA” เป็นแนวทางการร่วมมือที่พัฒนาขึ้นบนพื้นฐานของการทำงานเชื่อมโยงระหว่างระบบต่าง ๆ (interoperability) โดยใช้เทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด (QR Code) ซึ่งช่วยเสริมสร้างระบบบูรณาการตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำให้มีความเข้มแข็ง และนำเสนอข้อมูลการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์ประมงแก่ผู้บริโภคอย่างครบถ้วนและโปร่งใส โดยระบบจะบันทึกข้อมูลในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเพาะเลี้ยงหรือการจับสัตว์น้ำ ไปจนถึงการส่งมอบถึงมือผู้บริโภคอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ การพัฒนาระบบนี้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างความเชื่อมั่นของผู้ซื้อที่มีต่อผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซีย รวมถึงช่วยลดข้อครหาว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีแหล่งที่มาจากการทำประมงที่ผิดกฎหมายหรือไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ความต้องการของตลาดโลก

นาย Tornanda ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในปี 2567 มูลค่าส่งออกกุ้งของอินโดนีเซียอยู่ที่ 1.68 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 28.2 ของมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงทั้งหมด โดยมีประเทศปลายทางหลัก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน สหภาพ ยุโรป และอาเซียน ขณะที่มูลค่าส่งออกผลิตภัณฑ์กลุ่มทูน่า-มาเคอเร-บอนิโตะ (Tuna-Cakalang-Tongkol: TCT) อยู่ที่ 1.03 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 17.4 โดยมีตลาดหลัก ได้แก่ อาเซียน สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และตะวันออกกลาง “หนึ่งในแนวโน้มความต้องการของตลาดโลกในปัจจุบัน คือข้อกำหนดด้านความโปร่งใสและความยั่งยืนในการตรวจสอบย้อนกลับ ผู้บริโภคต่างให้ความสำคัญต่อข้อมูลแหล่งที่มาของสัตว์น้ำ รวมถึงวิธีการจับหรือเพาะเลี้ยงที่สามารถอนุรักษ์ระบบนิเวศไว้ได้”

ในโอกาสเดียวกัน นาย Huw Thomas ผู้อำนวยการบริหาร GDST เปิดเผยว่า การบูรณาการระบบ STELINA เข้ากับแพลตฟอร์มของ GDST สะท้อนถึงความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงอย่างยั่งยืน และสร้างความมั่นใจต่อความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมงสำหรับการบริโภคของประชาคมโลก ด้านนาง Janti Juari ประธานสมาคมการประมงด้วยเบ็ดตกและเบ็ดมือแห่งอินโดนีเซีย (AP2HI) กล่าวว่า การพัฒนา STELINA ให้เป็นระบบที่ได้มาตรฐานระดับโลกนับเป็นโอกาสใหม่ในการยกระดับศักยภาพการส่งออก โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์กุ้งและทูน่าของอินโดนีเซียในตลาดโลก ทั้งนี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้เน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจสีน้ำเงิน เพื่อรักษาความยั่งยืนของระบบนิเวศทางทะเลและสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยหนึ่งในแนวทางสำคัญของ KKP คือ การรับรองว่ากิจกรรมการจับและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในอินโดนีเซียดำเนินไปอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย วันที่ 23 มิถุนายน 2568

รัฐมนตรี KKP และผู้ว่าฯ ชวตวันตก ผนึกกำลังขับเคลื่อนโครงการฟื้นฟูบ่อเพาะเลี้ยง 20,413 เฮกตาร์ เสริมศักยภาพเศรษฐกิจชายฝั่ง

เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2568 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซีย (KKP) ได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับรัฐบาลระดับจังหวัดและรัฐบาลท้องถิ่นในจังหวัดชวตวันตก เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินโครงการฟื้นฟูพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งตอนเหนือของเกาะชวา (Java North Coast: Pantura) ครอบคลุมพื้นที่รวมทั้งสิ้น 20,413.25 เฮกตาร์ ใน 4 เขตหลัก ได้แก่ Bekasi, Karawang, Subang และ Indramayu ความร่วมมือนี้มีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและการประมงตามแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน โดยมีนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง และนาย Dedi Mulyadi ผู้ว่าราชการจังหวัดชวตวันตก ร่วมลงนาม

ข้อตกลงดังกล่าวครอบคลุม การเพิ่มผลผลิตของสินค้าประมงเพาะเลี้ยงที่มีศักยภาพสูง การพัฒนาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนด้านการเพาะเลี้ยง ตลอดจนการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน การเสริมสร้างศักยภาพด้านการแปรรูปและการตลาดผลิตภัณฑ์ประมง การพัฒนาธุรกิจด้านทะเลและการประมง การควบคุมและกำกับดูแลทรัพยากรทางทะเลและประมง การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรบุคคล และการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการประมง โดยพื้นที่ทั้งหมดที่ได้รับการฟื้นฟูจะดำเนินการภายใต้โครงการความมั่นคงทางอาหารในพื้นที่ป่าไม้ (Forest Area Scheme for Food Security: KHKP) มีขนาดรวมประมาณ 20,413.25 เฮกตาร์ โดยแบ่งเป็นพื้นที่ในเขต Bekasi จำนวน 8,188.49 เฮกตาร์ เขต Karawang จำนวน 6,979.51 เฮกตาร์ เขต Subang จำนวน 2,369.76 เฮกตาร์ และเขต Indramayu จำนวน 2,875.48 เฮกตาร์

โครงการฟื้นฟูพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งตอนเหนือของเกาะชวา มุ่งเน้นการพัฒนา “ปลาเนิลเค็ม” (saline tilapia) ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่มีความทนทานต่อโรค เติบโตเร็ว และมีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง ทั้งในตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออก KKP ตั้งเป้าเพิ่มผลผลิตจาก 0.6 ตันต่อเฮกตาร์ต่อปี เป็น 144 ตันต่อเฮกตาร์ต่อปี หรือคิดเป็นผลผลิตรวมประมาณ 1.18 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่ารวม 30.65 ล้านล้านรูเปียห์ โครงการดังกล่าวคาดว่าจะสามารถสร้างโอกาสในการจ้างงานให้ประชาชนในพื้นที่กว่า 119,100 ราย ทั้งในภาคต้นน้ำและปลายน้ำ นาย Trenggono ย้ำว่า โครงการนี้ไม่เพียงเป็นการเพิ่มผลผลิตเท่านั้น แต่ยังสร้างความหวังใหม่และโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนในภูมิภาคดังกล่าว ด้านนาย Dedi Mulyadi ผู้ว่าราชการจังหวัดชวตวันตก ระบุว่า ภายใต้การนำของรมว. Trenggono กระทรวง KKP ได้ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการทะเลและประมงอย่างเป็นรูปธรรม โดยเชื่อว่าโครงการฟื้นฟูพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งตอนเหนือของเกาะชวา จะยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งของจังหวัดอย่างยั่งยืน

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย วันที่ 25 มิถุนายน 2568